

Co změnilo svět vzdělávání aneb s čím se musí vyrovnávat současný rodič a současná škola

O tom, že se v posledních dvaceti letech základní školy v mnohém změnil, nepochybně nikdo. Ale lišíme se v názoru, jestli je to dobře nebo špatně, jestli máme rušit školní předměty a třídy, nebo se spíš vrátit k tradičnímu modelu vzdělávání, jaký jsme zažili sami. Zveme každého, ale především rodiče na přednášku s diskusí o tom, v čem a proč se školy změnily a zda vede cesta zpátky. Malý rozhovor s panem Tomášem Feřtkem, spisovatelem, publicistou a novinářem, který se problematice vzdělávání věnuje několik let a bude odpovídat i na vaše dotazy, je jen malou ukázkou toho, co máte možnost slyšet na vlastní uši. Nezapomeňte si poznamenat datum přednášky. Jde o budoucnost vašich dětí.

Pane Feřtku, ve své knížce Co je nového ve vzdělávání, která vyšla před rokem, tvrdíte, že v budoucnu se nebude učit například dějepis, přírodopis a matematika v oddělených hodinách a že možná nebudou existovat ani školní třídy.

No to ale není žádná vzdálená budoucnost. Takových škol je už dneska hodně. A je zajímavé, že se to netýká jen velkých měst. Takové školy, je jich tak sto, dvě stě, velké i malé, veřejné i soukromé, najdete dnes po celé republice.

A nemají v tom pak děti zmatek, když nemají vyučování jasně rozdělené po předmětech?

Zrovna včera jsem byl v jedné venkovské škole a tam visel na tabuli rozvrh na příští den. Bylo tam napsáno: ranní kruh, individuální práce, svačina, čtení, hřiště. Takže ráno si spolu děti povídají, pak ve skupinkách namíchaných z různých starých dětí pracují na nějakém dlouhodobém úkolu, třeba připravují společně knížku pohádek nebo vymýšlejí stolní hru, pak je hodina podobná běžné češtině a pak tělocvik. Děti zmatené nejsou, protože pro ně je to normální. A rodiče to asi

také zvládnou, protože ta škola existuje už dvacet let a je úspěšná.

Takhle ale přece nemohou vypadat všechny školy.

No on ani nikdo netvrdí, že by tak vypadat měly. To je na nich, jaké postupy zvolí, a na rodičích, co budou pro své děti považovat za dobré. Ale je fakt, že počet takových škol v posledních letech výrazně roste jak mezi běžnými obecními - veřejnými školami, tak mezi těmi, které zakládají rodiče, když ve svém okolí nenajdou žádnou školu, která by jim vyhovovala.

A nemělo by se dítě spíš naučit poslouchat dospělé? Není nerozumné dětem pořádk jen ulevovat a vycházet vstříc?

To je obvyklá představa, že v těchto školách jsou na děti nižší nároky. Je to spíš naopak. A dítě se má především naučit být zodpovědné samo za sebe a výsledky své práce. A při tomto způsobu organizace vyučování je výrazně větší šance, že se to opravdu naučí.

Děkuji za rozhovor.

Petr Duchek

Přednáška s Tomášem Feřtkem i s následnou diskusí se odehraje 20. 10. 2016 od 18 hodin v divadelním sále Masarykovy ZŠ. Především rodiče zve srdečně Spolek OKO.